



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 135/2024
13.02.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Мирољуба Томића, Тајјане Вуковић, Гордане Којић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Владе Станишића, због кривичног дела тешко убиство из члана 114. став 1. тачка 4. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљеног Владе Станишића - адвоката Табачки Срђана и адвоката Тихомира Димковића, поднетог против правноснажних пресуда Вишег суда у Зрењанину З К. 43/22 од 17.03.2023. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 764/23 од 23.10.2023. године, у седници већа одржаној дана 13.02.2024. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног Владе Станишића - адвоката Табачки Срђана и адвоката Тихомира Димковића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Зрењанину З К. 43/22 од 17.03.2023. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 764/23 од 23.10.2023. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Зрењанину З К. 43/22 од 17.03.2023. године, окривљени Влада Станишић оглашен је кривим због извршења кривичног дела тешко убиство из члана 114. став 1. тачка 4. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 20 година, у коју му је урачунато време проведено у притвору од 28.12.2021. године па надаље. Одлучено је и о трошковима кривичног поступка и имовинскоправном захтеву оштећеног, а како је то ближе опредељено у изреци пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 764/23 од 23.10.2023. године, одбијене су као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Зрењанину и бранилаца окривљеног, а пресуда Вишег суда у Зрењанину З К. 43/22 од 17.03.2023. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено су поднели браниоци окривљеног Владе Станишића - адвокат Срђан Табачки и адвокат Тихомир Димковић, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости као основан, побијане

пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање или исте преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе.

Врховни суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку и, у седници већа коју је одржао без обавештења Врховног јавног тужиоца и бранилаца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са одлукама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног Владе Станишића је неоснован.

Браниоци окривљеног као разлог подношења захтева за заштиту законитости означавају битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и као незаконите доказе означавају видео снимке достављене од стране ПУ у Зрењанину од 26.12.2021. године, као и судско-медицинско, биометријско и трасолошко вештачење др Владимира Пилије и Дејана Белића, сталних судских вештака из Новог Сада од 16.05.2022. године, а које се заснива на спорним видео записима који су прибављени супротно члану 147. став 1. и 3. ЗКП, 150. став 1. у вези члана 152. став 1. и члана 153. став 2. ЗКП.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости Врховни суд оцењује као неосноване.

Одредбом члана 286. став 1. ЗКП прописано је да ако постоје основи сумње да је извршено кривично дело за које се гони по службеној дужности, полиција је дужна да предузме потребне мере да се пронађе учинилац кривичног дела, да се учинилац или саучесник не сакрије или не побегне, да се открију и обезбеде трагови кривичног дела и предмети који могу послужити као доказ, као и да прикупи сва обавештења која би могла бити од користи за успешно вођење кривичног поступка.

Из списка произилази да су овлашћена службена лица ПУ Зрењанин оперативним радом дошла до видео снимака са видео надзора и то укупно 12 видео снимака, од којих 10 видео снимака приказује догађај од 25.12.2021. године, а два видео снимка приказују догађај од 27.12.2021. године, а који видео снимци су се налазили на видео надзору објеката привредних друштава и продајним објектима – „Агрорид“, „Звезда“ и „Дисконт 023“.

По ставу Врховног суда, наведени видео записи сигурносних камера не представљају незаконите доказе, обзиром да је, сходно члану 286. став 1. ЗКП, полиција овлашћена да у преткривичном поступку обави све радње које ће помоћи да се открију и обезбеде трагови кривичног дела и предмети који могу послужити као доказ. То даље значи да, у конкретном случају, није спроведена доказна радња – претресање, па како означени видео записи нису пронађени приликом претресања и нису одузети од власника сигурносних камера или другог лица, то није ни постојала потреба за издавањем потврде о привремено одузетим предметима.

При томе, када су у питању овако сачињени видео снимци са камера видео надзора, које су постављене у фирмама, привредним друштвима, продајним објектима,

такви доказни нису незаконити, у смислу члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, имајући у виду чињеницу да су наведене камере постављене у циљу обезбеђења објекта и простора, а на шта правна лица имају право, сходно Закону о приватном обезбеђењу, којима се уређује поред осталог и заштита објекта.

Имајући у виду да, видео снимци достављени од стране ПУ Зрењанин, сходно изнетом, нису ни по начину прибављања ни по својој садржини незаконити докази, на којима се пресуда не може заснивати, то су неосновани и наводи захтева за заштиту законитости да је налаз и мишљење судских вештака др Владимира Пилије и Дејана Белића од 16.05.2022. године незаконит доказ, обзиром да се заснива на тим видео записима. Поред тога, Врховни суд указује и да је наредбом заменика Вишег јавног тужиоца у Зрењанину одређено комбиновано судско-медицинско биометријско и трасолошко вештачење, у складу са одредбама члана 113. до 132. ЗКП, којима је регулисана ова доказна радња.

Имајући у виду све напред наведено, неосновани су наводи захтева за заштиту законитости којима се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Из напред наведених разлога, Врховни суд је, на основу члана 491. став 1. ЗКП, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Ирина Ристић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Бата Цветковић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**